

ชื่อเรื่อง การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ๑ โดยใช้แรงจูงใจให้คณะแวนสมรรถนาด้านความรู้ทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๑ โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม ต. ซับสมอทodor อ. บึงสามพัน จ. เพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๔

ผู้จัด นางณัฐาพร มูลเมือง

ปีการศึกษา ๒๕๖๗

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนแผนการเรียนสายวิทย์ – คณิต ร้อยละ ๘๐ ได้เพิ่มผลลัพธ์ที่ทางการเรียนจากการเข้าเร่งจูงใจให้ค้นแบบสมรรถนะด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ตามข้อต่อไปนี้ แก้ไขความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับการใช้แรงจูงใจให้หัดแบบสมรรถนะเพื่อเพิ่มผลลัพธ์ที่ทางการเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ใช้คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑/๑ โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม ต. ชุมสองหอด อ. บึงสามพัน จ. เพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ จำนวน ๔๐ คน เครื่องมือที่ใช้ คือแบบข้อต่อลงที่หัดแบบสมรรถนะ C+๕ ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมก่อน และหลังการวิจัยเพื่อสังเกตความเปลี่ยนแปลงในลักษณะพึงประสงค์เพิ่มขึ้นหรือไม่ และใช้แบบวัดความพึงพอใจกรณีใช้แรงจูงใจให้หัดแบบสมรรถนะฯ นี้ ผู้วิจัยดำเนินการเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) นำเสนอขอ้อมการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่า ตอนที่ ๑ การใช้กิจกรรมแรงจูงใจให้หัดแบบสมรรถนะด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ช่วยให้นักเรียนทุกคนมีคะแนนเพิ่มขึ้นได้ทุกคน คะแนนต่าสุดคือ ได้คะแนนรวม C+๕ เท่ากับ ๕๓๕ คะแนน แทนคะแนนต่ำสุด ได้ จำนวน ๑.๐๗. คะแนน คะแนนสูงสุด ได้คะแนนสมรรถนะ C+๕ เท่ากับ ๑,๑๑๙ คะแนน แทนคะแนนต่ำสุด ได้ จำนวน ๒.๘๕ คะแนน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ว่าจะมีนักเรียนสามารถมีคะแนนเพิ่มได้ จำนวน ๘๐ % จากจำนวนนักเรียน ๔๐ คน ซึ่งภายหลังนักเรียนแจ้งความประสงค์ล้าออก จำนวน ๒ คน จึงกำหนดค่าเป้าหมายจาก ๔๐ เป็น ๓๘ คน ซึ่งผลสรุปมีนักเรียนที่มีคะแนนที่ได้จากการเพิ่มขึ้นได้ทุกคน คิดเป็น ๑๐๐ % เพียงแต่ระดับคะแนนมีความแตกต่างกันตามพฤติกรรมที่ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ผลผลลัพธ์ที่ได้เป็นไปตามเป้าหมาย

ตอนที่ ๒ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมแรงจูงใจให้หัดแบบสมรรถนะฯ สามารถจูงใจให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมอันพึงประสงค์มากขึ้นเพียงได้ผู้วิจัยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมสังเกตก่อนการวิจัย ได้ผลสรุปว่า นักเรียนม.๔/๑ จำนวน ๓๘ คน มีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ตามเกณฑ์ประเมิน ได้ระดับมากที่สุด - คน ระดับมาก จำนวน ๘ คน ระดับปานกลาง จำนวน ๒๔ คน ระดับน้อย ๖ คน และระดับน้อยที่สุด ไม่มี สรุปคือนักเรียนส่วนใหญ่ยังมีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงถึงนักเรียนมีพฤติกรรมตามข้อ (๒) แต่มีปฏิริยาไม่พอใจ

และผู้วิจัยได้ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมสังเกตผลหลังการวิจัย ได้ผลสรุปว่า พฤติกรรมอันพึงประสงค์ของนักเรียนขั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๑ อยู่ในระดับมาก ไม่มี ระดับมาก เพิ่มจำนวนขึ้นเป็น จำนวน ๒๔ คน ระดับปานกลาง จำนวน ๕ คน ระดับน้อย จำนวน ๕ คน ระดับน้อยที่สุด ไม่มี แสดงถึง การใช้แรงจูงใจให้หัดแบบสมรรถนะ แม่น้ำใจไม่สำนึกรับเลี่ยงแปลงพฤติกรรมให้นักเรียนมีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ได้ระดับที่สูงขึ้นถึงระดับดีมาก แก้ไขเท็จผลลัพธ์นักเรียนมีพฤติกรรมที่ขึ้น ลดความก้าวร้าวลง มีความตระหนักรู้ด้านความเป็นระเบียบมากขึ้น นักเรียนที่ยังไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ได้ขึ้น อาจเนื่องด้วยภาคเรียนที่ผ่านมา มีการจัดกิจกรรมค่อนข้างมาก และ นักเรียนบางส่วนมีผลกระทบติดโควิด - ๑๙ รอยต่อของความทำความเข้าใจในกิจกรรม ดังพ้องสังเกตได้จากการแสดงความคิดเห็นจากแบบวัดความพึงพอใจ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความไม่เข้าใจทั้งผู้ประสงค์ของกิจกรรมแรงจูงใจที่ใช้ ซึ่งควรต้องสร้างความรู้ความเข้าใจให้มีพัฒนาต่อที่ต่อ กิจกรรมอีกครั้ง ซึ่งน่าจะเป็นแนวทางให้นักเรียนให้ความร่วมมือและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันพึงประสงค์เพิ่มขึ้นด้วย

ตอนที่ ๓ เป็นการสรุปผลการวิเคราะห์การวัดความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับกิจกรรม แรงจูงใจให้หัดแบบสมรรถนะฯ ภายใต้สมมติฐานว่า ผู้เรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์และยังไม่พร้อมเปลี่ยนแปลงตนเองให้พึงประสงค์ เช่น ขาดเหตุผล ชอบทำผิดเรื่องบ่ ต่อต้านการให้คำแนะนำ ขาดมารยาท ใช้ภาษาไม่สุภาพเรียบร้อย ขาดสัมมาคาระต่อบุคคลอื่น จะมีความพึงพอใจกิจกรรมแรงจูงใจให้หัดแบบสมรรถนะฯ น้อย

- ผู้วิจัย ได้ข้อสรุปผลการวิจัยว่า
๑. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ๑ หลังสอนหลังเรียน นักเรียนประเมินผลตนเองได้ระดับปานกลาง คือได้ระดับ ๒.๐๐ แสดงว่าเข้าใจความสามารถด้านความรู้ที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบ ๒. ก่อนใช้แรงจูงใจให้หัดแบบสมรรถนะ การใช้วิธีตัวร่วมกันกับเพื่อนในห้อง มองด้านความมีวินัย การแต่งกาย รักความสะอาด เป็นระเบียบ มีจิตอาสา มีน้ำใจ การใช้ภาษาต่อเพื่อนและครู มีบรรยายคําและส่งผลต่อสماภิในการเรียนอย่างไร ได้ระดับมาก ระดับ ๓.๒๑ แสดงถึงพื้นฐานของผู้เรียนมีความประสงค์ให้บรรยายคําในห้องเรียนมีลักษณะที่ดีตามลักษณะที่เป็นแบบคำราม
  ๒. ท่านคิดว่าพฤติกรรมที่ใช้ทางวิชา ความมีวินัย ความเป็นระเบียบ ความสนใจเรียน กล้าแสดงออก มีจิตอาสา มีสัมมาคาระต่อก្នុងตน การใช้มารยาทในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และการให้เกียรติผู้อื่น มีความจำเป็นในการสร้างบรรยายคําในการเรียนรู้เพียงใด ได้ระดับมากที่สุดระดับ ๔.๑๘ แสดงให้เห็นถึงนักเรียนเก็บตัวที่ต้องการบรรยายคําที่มีลักษณะการใช้ภาษาที่ดี นักเรียนในห้องมีวินัย มีความเป็นระเบียบ นักเรียนในห้องมีความสนใจเรียน กล้าแสดงออก มีจิตอาสา มีสัมมาคาระต่อก្នុងตน การใช้มารยาทในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และการให้เกียรติผู้อื่น
  ๓. ล้วนแบบคำรามตอนที่ ๒ ข้อ ๔ - ๑๐ เป็นแบบคำรามเพื่อประเมินความพึงพอใจของการใช้แรงจูงใจให้หัดแบบสมรรถนะด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์
  ๔. การใช้แรงจูงใจให้หัดแบบสมรรถนะเป็นกิจกรรมที่ว่ายให้ นักเรียนมีโอกาสเพิ่มคะแนนด้าน KPA มากขึ้น ให้ผลการประเมินระดับมากที่สุด ระดับ ๔.๓๒ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความเข้าใจในกิจกรรม และเห็นประโยชน์ที่จะให้ความร่วมมือในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ๕. การใช้แรงจูงใจให้หัดแบบสมรรถนะช่วยให้นักเรียนมีสมาธิ ในการเรียนมากขึ้น ให้ผลการประเมินระดับมากที่สุดระดับ ๔.๐๖ แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมนี้มีส่วนช่วยให้มีสมาธิมากขึ้นในการเรียน ๖. การใช้แรงจูงใจให้หัดแบบสมรรถนะที่ผ่านมาช่วยให้ ห้องเรียนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาดขึ้น มีบรรยายคําการเรียนดูดีขึ้น ได้ผลการประเมินระดับมากที่สุด ระดับ ๔.๐๖ แสดงถึงเมื่อนักเรียนตระหนักรและจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้วยการให้ความร่วมมือแล้วที่อยู่รับคะแนน C + ๕ ก็จะส่งผลให้ห้องเรียนมีบรรยายคําที่ดีตามไปด้วย
  ๗. การใช้แรงจูงใจให้หัดแบบสมรรถนะที่ผ่านมาช่วยให้ นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์มากขึ้นได้ผลการประเมินระดับมากที่ ระดับ ๓.๘๒
  ๘. การใช้แรงจูงใจให้หัดแบบสมรรถนะที่ผ่านมาช่วยให้ นักเรียนมีความสามารถด้านภาษาไทย ให้ผลการประเมินระดับมากที่สุด ระดับ ๓.๘๘
  ๙. การใช้แรงจูงใจให้หัดแบบสมรรถนะนี้ให้ประโยชน์กับ นักเรียนและการสร้างบรรยายคําห้องเรียนเพียงได้ผลการประเมินระดับมากที่สุด ระดับ ๔.๐๖
  ๑๐. นักเรียนคิดว่าการใช้แรงจูงใจให้หัดแบบสมรรถนะ ความมีจิตกรรมนี้ดีหรือไม่ ได้ผลการประเมินระดับมากที่สุด ระดับ ๔.๑๕ สรุปนักเรียนมีความพึงพอใจกิจกรรมดังกล่าวสามารถเป็นอีกแนวทางหนึ่ง

ที่จะช่วยส่งเสริมพฤติกรรมให้นักเรียนมีพฤติกรรมอันพึงประสงค์แล้วจั่วที่ให้หัดเรียนมีผลลัพธ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นได้ด้วย

ที่อยู่อ้างอิง (URL) : <https://publish.vichakan.net/show/649>

วันที่ดำเนินการเผยแพร่ : 2 สิงหาคม 2567

พิมพ์ : วันที่ 14 กรกฎาคม 2568 เวลา 02.40 น.